

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 20.10.2011
KOM(2011) 654 slutlig

2011/0297 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om straffrättsliga påföljder för insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan

{SEK(2011) 1217}

{SEK(2011) 1218}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Direktiv 2003/6/EG (direktivet om marknadsmissbruk) antogs i början av 2003 och införde ett omfattande ramverk för att ta itu med insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan, gemensamt kallade marknadsmissbruk. Direktivet har som mål att höja investerarnas förtroende och öka marknadens integritet genom förbud för dem som förfogar över insiderinformation att handla med därtill relaterade finansiella instrument, och genom förbud mot otillbörlig marknadspåverkan genom exempelvis spridning av falsk information eller falska rykten eller genom handel som låser fast priset på onormal nivå.

För att säkerställa genomförandet av direktiv 2003/6/EG ska medlemsstaterna, i enlighet med sin nationella lagstiftning, säkerställa att lämpliga administrativa åtgärder kan vidtas eller lämpliga administrativa påföljder kan beslutas beträffande personer som är ansvariga för att de bestämmelser som antagits enligt detta direktiv inte har följts. Detta krav påverkar inte medlemsstaternas rätt att föreskriva straffrättsliga påföljder.

I rapporten från högnivågruppen för finansiell tillsyn i EU¹ rekommenderas att ett sunt företagsramverk för den finansiella sektorn måste bygga på ett starkt tillsyns- och påföljdssystem. Gruppen anser därför att tillsynsmyndigheter måste ha tillräckliga befogenheter att agera och att de bör kunna förlita sig på rättvisa, starka och avskräckande påföljdssystem mot alla typer av finansiella brott och att påföljderna måste kunna kontrolleras på ett effektivt sätt.

För en effektiv kontroll av att reglerna verkligen följs krävs, i enlighet med artikel 14 i direktiv 2003/6/EG, att behöriga myndigheter förfogar över åtgärder som är ”effektiva, proportionerliga och avskräckande”. Vidare finns det en koppling till behöriga myndigheters resurser, deras befogenheter och intresse av att upptäcka och undersöka marknadsmissbruk. Högnivågruppen anser dock att inget av dessa krav är uppfyllt. Vidare anser den att medlemsstaternas påföljdssystem allmänt sett är svaga och heterogena.

Kommissionen har därför offentliggjort ett meddelande om påföljdssystem i den finansiella sektorn (i det meddelandet används termerna *sanktioner*, *sanktionssystem* och *straffrättsliga sanktioner*)². I meddelandet framhålls att straffrättsliga påföljder, särskilt fängelsestraff, allmänt anses signalera ett starkt ogillande som skulle kunna öka påföljdernas avskräckande effekt, förutsatt att de tillämpas korrekt i det straffrättsliga systemet. Det kan dock tänkas att straffrättsliga påföljder inte är lämpliga för alla typer av överträdelser eller i samtliga fall. I meddelandet dras slutsatsen att kommissionen kommer att bedöma huruvida och inom vilka områden införandet av straffrättsliga påföljder, och införandet av minimiregler för definitionen av brottsrekvisit och påföljder, kan visa sig vara väsentligt för att säkerställa det effektiva genomförandet av EU-lagstiftningen på området för finansiella tjänster.

¹ Rapport från högnivågruppen för finansiell tillsyn i EU, 23 februari 2009, s. 23.

² Europeiska kommissionen, meddelande om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn, KOM(2010) 716, 8 december 2010.

Förslaget följer det tillvägagångssätt som anges i meddelandet av den 20 september 2011 "Straffrätt i EU: garantier för ett effektivt genomförande av EU:s politik genom straffrättsliga åtgärder"³. Tillvägagångssättet omfattar bland annat en bedömning, baserad på klara faktauppgifter, av dagens nationella genomförandesystem samt mervärdet av gemensamma minimiregler för EU:s straffrättsliga lagstiftning, med beaktande av principerna om nödvändighet, proportionalitet och subsidiaritet.

I linje med Stockholmsprogrammet och rådets slutsatser (rättsliga och inrikes frågor) av den 22 april om rådets slutsatser om förebyggande av ekonomiska kriser och stöd till den ekonomiska verksamheten⁴ har kommissionen bedömt tillämpningen av de nationella lagar som genomför direktivet om marknadsmissbruk och har fastställt vissa problem som påverkar marknadsintegritet och investerarskydd på ett negativt sätt. Ett av de problem som tas upp i konsekvensbedömningen var att dagens påföljder för att bekämpa marknadsmissbruk inte får avsedd effekt och inte är tillräckligt avskräckande, vilket leder till att direktivet inte efterlevs i tillräcklig grad. Dessutom har medlemsstaterna kraftigt olika syn på vilken typ av insiderhandel och marknadsmissbruk som utgör brott. I fem medlemsstater saknas exempelvis straffrättsliga påföljder för offentliggörande av insiderinformation av förstahandsinsider och i åtta när det gäller andrahandsinsider. I en medlemsstat saknas dessutom straffrättsliga påföljder för insiderhandel av en förstahandsinsider och i fyra för otillbörlig marknadspåverkan. Eftersom marknadsmissbruk kan ske över gränserna, underminerar ovanstående skillnader den inre marknaden och lämnar ett visst utrymme för marknadsmissbrukare att utöva sådan verksamhet i områden där det saknas straffrättsliga påföljder för ett visst brott.

Minimiregler för brott och straffrättsliga påföljder för marknadsmissbruk, som skulle införlivas i nationell straffrätt och tillämpas av nationella rättssystem, kan bidra till att visa samhällets avståndstagande på ett kvalitativt annat sätt jämfört med administrativa påföljder eller kompensationsmekanismer enligt civilrätt. Fällande domar för otillbörlig marknadspåverkan, som ofta får stort genomslag i massmedia, kan ha en avskräckande effekt eftersom de visar potentiella brottslingar att myndigheterna vidtar allvarliga åtgärder som kan leda till fängelse eller andra straffrättsliga påföljder och att brottslingen hamnar i brottsregistret. Minimiregler för definitionen av brottsrekvisit för de allvarligaste fallen av otillbörlig marknadspåverkan underlättar samarbete mellan rättsliga myndigheter, speciellt med tanke på att brotten i många fall är gränsöverskridande.

Sedan 2003 finns det visserligen EU-regler för att förhindra och bekämpa otillbörlig marknadspåverkan, men den önskade effekten, dvs. att på ett effektivt sätt bidra till att skydda de finansiella marknaderna, har uteblivit. Förslag att förstärka och säkerställa samstämmigheten i administrativa sanktioner ingår i förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr ... om insiderhandel och

³ KOM(2011) 573 slutlig.

⁴ I "Stockholm Programme – an open and secure Europe serving and protecting citizens" av den 2 december 2009 betonade Europeiska rådet behovet av att reglera de finansiella marknaderna och förhindra missbruk och uppmanade medlemsstaterna och kommissionen att förbättra upptäckten av marknadsmissbruk och förskingring av medel. I slutsatserna från rådet (rättsliga och inrikes frågor) om att förhindra kriser och stödja ekonomisk verksamhet, betonades att man borde överväga om det är möjligt, och beroende på vilket fall det rör sig om, lämpligt att harmonisera straffrätten i fråga om hanteringen av allvarliga manipulationer av börskurser och andra överträdelser kopplade till värdepappersmarknader. Se dokument: 8920/10 av den 22 april 2010 och 7881/10 av den 29 mars 2010.

otillbörlig marknadspåverkan som också ska åtgärda andra stora problem i dagens system, medan det här förslaget fastställer krav på medlemsstaterna att ange minimiregler för definitionen av de allvarligaste fallen av otillbörlig marknadspåverkan och för minimiregler för straffrättsliga påföljder för dessa fall.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER SAMT KONSEKVENSANALYSER

Initiativet är resultatet av samråd med alla viktigare berörda parter, till exempel myndigheter (regeringar och värdepapperstillsynsmyndigheter), emittenter, finansiella mellanhänder och investerare.

I initiativet beaktas den rapport som europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR) offentliggjort om de administrativa åtgärder och sanktioner samt straffrättsliga sanktioner som finns i medlemsstaterna i enlighet med direktivet om marknadsmissbruk⁵. Det beaktar även resultaten från det samråd som kommissionen inledde i och med sitt meddelande om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella sektorn.

Den 12 november 2008 anordnade Europeiska kommissionen en offentlig konferens om genomgången av regelverket mot marknadsmissbruk⁶. Den 20 april 2009 begärde Europeiska kommissionen in synpunkter på översynen av direktivet om marknadsmissbruk. Kommissionens avdelningar mottog 85 bidrag. De icke-konfidentiella bidragen finns på kommissionens webbplats⁷.

Den 28 juni 2010 inledde kommissionen ett offentligt samråd om genomgången av direktivet; samrådet avslutades den 23 juli 2010⁸. Kommissionens avdelningar mottog 96 bidrag. De icke-konfidentiella bidragen finns på kommissionens webbplats⁹. I bilaga 2 till rapporten om konsekvensbedömningen finns en sammanfattning¹⁰. Den 2 juli 2010 anordnade kommissionen ytterligare en offentlig konferens om översynen av direktivet¹¹.

I enlighet med sin politik för bättre lagstiftning genomförde kommissionen en konsekvensanalys av de politiska alternativen. Under dessa förberedelser skedde en bedömning av olika politiska alternativ i fråga om straffrättsliga påföljder. I konsekvensanalysen drogs slutsatsen att det är nödvändigt att medlemsstaterna inför straffrättsliga påföljder i fråga om de allvarligaste fallen av marknadsmissbruk för att unionens politik om marknadsmissbruk ska bli effektiv. I kombination med de politiska alternativ som behandlades i förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr ... om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan, kommer detta att förbättra investerarnas förtroende och ytterligare bidra till de finansiella marknadernas finansiella stabilitet.

⁵ CESR/08-099, februari 2008

⁶ Se http://ec.europa.eu/internal_market/securities/abuse/12112008_conference_en.htm.

⁷ Se http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2009/market_abuse_en.htm

⁸ Se http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2010/mad/consultation_paper.pdf.

⁹ Se http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/mad_en.htm

¹⁰ Rapporten om konsekvensanalysen finns på följande webbplats:
http://ec.europa.eu/internal_market/securities/abuse/index_en.htm.

¹¹ I bilaga 3 till rapporten om konsekvensanalysen finns en sammanfattning av diskussionerna.

3. RÄTTSLIGA ASPEKTER PÅ FÖRSLAGET

3.1. Rättslig grund

Förslaget grundas på artikel 83.2 i EUF-fördraget.

3.2. Subsidiaritet och proportionalitet

Enligt subsidiaritetsprincipen (artikel 5.3 i EUF-fördraget) ska åtgärder vidtas på EU-nivå endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Marknadsmissbruk kan vara gränsöverskridande och skada integriteten för finansmarknaderna; marknader som blir allt mer integrerade i unionen. Det faktum att medlemsstaterna tillämpar olika straffrättsliga påföljder i fråga om marknadsmissbruk ger utrymme för brottslingar som ofta kan dra nytta av det mildaste påföljdssystemet. Härigenom blir de nationella påföljdssystemen mindre avskräckande och unionens rättsliga ramverk om marknadsmissbruk blir mindre effektivt. En väg att gå för att åtgärda problemet skulle kunna vara EU-täckande minimiregler om vilka typer av marknadsmissbruk som ska anses vara brottsliga.

Mot denna bakgrund förefaller det enligt subsidiaritetsprincipen vara lämpligt med EU-åtgärder.

Enligt proportionalitetsprincipen ska alla insatser vara riktade och inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen. Principen har varit vägledande för arbetet, allt från identifiering och utvärdering av alternativa politiska alternativ till utarbetandet av det här förslaget.

3.3. Närmare redogörelse för förslaget

3.3.1. *Brott*

I artikel 3 i förening med artikel 2 i förslaget definieras de fall av marknadsmissbruk som medlemsstaterna bör betrakta som brott och som därför bör vara föremål för straffrättsliga påföljder.

Två typer av marknadsmissbruk, nämligen insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan, bör betraktas som brott om de sker med avsikt. Försök att begå insiderhandel eller på otillbörligt vis påverka marknaden ska också bestraffas som ett brott.

Brottsrubriceringen i fråga om insiderinformation bör gälla personer som förfogar över sådan information och som är medvetna om att den är insiderinformation. Brottsrubriceringen i fråga om otillbörlig marknadspåverkan kan tillämpas på vem som helst.

3.3.2. *Anstiftan, medhjälp och försök*

Genom artikel 4 säkerställs att anstiftan, medhjälp och försök till de definierade brotten också är straffbelagda i medlemsstaterna. Försök att begå något av brotten

som definieras i artiklarna 3 och 4 omfattas också av direktivet med undantag av otillbörligt offentliggörande av insiderinformation och spridning av information som ger falska eller vilseledande signaler, eftersom det inte tycks lämpligt att fastställa att försök att begå dessa brott skulle vara ett brott.

3.3.3. *Straffrättsliga påföljder*

Artikel 5 innehåller krav på att medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder så att de brott som identifieras i artiklarna 3 och 4 blir föremål för straffrättsliga påföljder. Påföljderna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.

3.3.4. *Juridiska personers ansvar*

Enligt artikel 6 ska medlemsstaterna se till att juridiska personer kan hållas ansvariga för de brott som definieras i artiklarna 3 och 4.

4. **BUDGETKONSEKVENSER**

Förslaget påverkar inte unionens budget.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om straffrättsliga påföljder för insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 83.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) För en integrerad och effektiv finansmarknad krävs marknadsintegritet. Att värdepappersmarknaderna fungerar väl och att allmänheten har förtroende för dem är förutsättningar för ekonomisk tillväxt och välbefinnande. Marknadsmisshandlingar skadar finansmarknadernas integritet och allmänhetens förtroende för värdepapper och derivatinstrument.
- (2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG¹³ om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmisshandlingar) innehåller krav på att medlemsstaterna ska se till att behöriga myndigheter har befogenhet att upptäcka och undersöka marknadsmisshandlingar. Utan att det påverkar medlemsstaternas rätt att utfärda straffrättsliga påföljder krävdes vidare i direktiv 2003/6/EG att medlemsstaterna skulle se till att lämpliga administrativa åtgärder eller administrativa påföljder kan vidtas gentemot personer som överträtt de nationella regler som genomför detta direktiv.
- (3) I rapporten från högnivågruppen för finansiell tillsyn i EU rekommenderas att ett sunt företagsramverk för den finansiella sektorn måste bygga på ett starkt tillsyns- och påföljdssystem. Gruppen anser därför att tillsynsmyndigheter måste ha tillräckliga befogenheter att agera och att de bör kunna förlita sig på rättvisa, starka och avskräckande påföljdssystem mot alla typer av finansiella brott och att påföljderna måste kunna kontrolleras på ett effektivt

¹² EUT C , , s. .

¹³ EUT L 16, 12.4.2003, s. 16.

sätt. Gruppen avslutade med att fastställa att medlemsstaternas påföljdssystem allmänt sett är svaga och heterogena.

- (4) Att efterlevnaden kan kontrolleras på ett effektivt sätt är en förutsättning för ett välfungerande rättsligt ramverk. En utvärdering av de nationella systemen för administrativa påföljder enligt direktiv 2003/6/EG visade att vissa nationella behöriga myndigheter saknade tillräckliga befogenheter för att kunna vidta lämpliga sanktioner gentemot marknadsmissbruk. Framförallt har inte samtliga medlemsstater förfogat över administrativa böter gentemot insiderhandel och marknadsmissbruk, och när sådana funnits har de varierat kraftigt mellan medlemsstaterna.
- (5) Att medlemsstaterna antagit administrativa påföljder har inte varit tillräckligt för att se till att reglerna om förhindrande och bekämpande av marknadsmissbruk efterlevs.
- (6) Det är mycket viktigt att efterlevnaden förbättras genom straffrättsliga påföljder som återspeglar ett avståndstagande av annan kvalitativ art jämfört med administrativa påföljder. Om man fastställer att de allvarligaste formerna av marknadsmissbruk är brott, visar lagstiftningen att sådant beteende är oacceptabelt och skickar en signal till allmänheten och potentiella lagöverträdare att behöriga myndigheter tar sådant beteende på största allvar.
- (7) Fortfarande har vissa medlemsstater inte infört straffrättsliga påföljder för vissa typer av allvarliga överträdelser av nationell lagstiftning som genomför direktiv 2003/6/EG. Dessa skillnader gör att villkoren för den inre marknaden skiljer sig åt och kan locka personer att utöva otillåten marknadspåverkan i medlemsstater där det saknas straffrättsliga sanktioner för den typen av överträdelser. Hittills har det inte funnits någon gemensam åsikt i unionen om hur sådana allvarliga överträdelser ska definieras. Därför bör det fastställas minimiregler för definitionen av brottsrekvisit begångna av fysiska eller juridiska personer samt påföljder. Gemensamma minimiregler skulle göra det möjligt att inom och mellan medlemsstaterna använda effektivare utredningsmetoder och att samarbeta effektivt. Fällande domar för otillbörlig marknadspåverkan enligt straffrätten får ofta stort genomslag i massmedia, vilket bidrar till att avskräcka potentiella brottslingar, eftersom det riktar allmänhetens uppmärksamhet på behöriga myndigheters beslutsamhet att ta itu med marknadsmissbruk.
- (8) Att samtliga medlemsstater inför straffrättsliga påföljder i fråga om de allvarligaste fallen av marknadsmissbruk är därför nödvändigt för att unionens politik om marknadsmissbruk ska bli effektiv, vilket är i linje med meddelandet ”Straffrätt i EU: garantier för ett effektivt genomförande av EU:s politik genom straffrättsliga åtgärder”¹⁴.
- (9) För att anpassa tillämpningsområdet för detta direktiv till tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr ... om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan bör man undanta handel med egna aktier i stabiliserings- och återköpsprogram och för transaktioner, order eller beteenden utförda inom ramen för förvaltning av penningpolitik och offentlig skuld, samt verksamhet som rör utsläppsrätter som del av unionens klimatpolitik.
- (10) Medlemsstaterna bör åläggas att belägga insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan med straffrättsliga påföljder enligt detta direktiv endast om de begåtts med avsikt.

¹⁴

KOM(2011) 573 slutlig.

- (11) Med tanke på de negativa följder som försök till insiderhandel och till otillbörlig marknadspåverkan har på de finansiella marknadernas integritet och på investerarnas förtroende för dessa marknader, bör även de straffbeläggas.
- (12) Detta direktiv bör också ålägga medlemsstaterna att se till att anstiftan, medhjälp och försök till kriminella handlingar också är straffbara handlingar. I det sammanhanget skulle det också anses vara anstiftan till insiderhandel att på grundval av insiderinformation föreslå eller förmå någon annan person att förvärva eller avyttra finansiella instrument som omfattas av informationen.
- (13) Detta direktiv bör tillämpas med beaktande av det rättsliga ramverket fastställt i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr ... om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan och dess genomförandeåtgärder.
- (14) För att uppnå en effektiv tillämpning av den europeiska politiken för att garantera de finansiella marknadernas integritet i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr ... om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan bör medlemsstaterna också utvidga ansvaret till juridiska personer, och även, när det är möjligt, dessa personers straffrättsliga ansvar.
- (15) Eftersom detta direktiv fastställer minimiregler, står det medlemsstaterna fritt att anta eller behålla strängare lagar mot marknadsmissbruk.
- (16) All behandling av personuppgifter i samband med genomförandet av detta direktiv bör ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter¹⁵.
- (17) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att se till att det finns straffrättsliga påföljder för de allvarligaste fallen av marknadsmissbruk inom unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (18) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna såsom de fastställs i fördraget. Direktivet bör i synnerhet tillämpas med respekt för näringsfriheten (artikel 16), rätten till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol (artikel 47), presumption för oskuld och rätten till försvar (artikel 48), principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff (artikel 49), och rätten att inte bli dömd eller straffad två gånger för samma brott (artikel 50).
- (19) Kommissionen bör utvärdera tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna, även i syfte att bedöma ett eventuellt behov av minimiharmonisering av typer och nivåer av straffrättsliga påföljder.
- (20) [I enlighet med artiklarna 1, 2, 3 och 4 i protokollet (nr 21) om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området för frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget, har Förenade kungariket och Irland meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv] ELLER [Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i protokollet (nr 21)

¹⁵

EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

om Förenade kungarikets ställning med avseende på området för frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget, kommer Förenade kungariket inte att delta i antagandet av detta direktiv och är därför inte bundet av det och omfattas inte av dess tillämpning].

- (21) [I enlighet med artiklarna 1, 2, 3 och 4 i protokollet (nr 21) om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området för frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget, har Irland meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av detta direktiv] ELLER [Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i protokollet (nr 21) om Irlands ställning med avseende på området för frihet, säkerhet och rättvisa kommer Irland inte att delta i antagandet av detta direktiv och är därför inte bundet av det och omfattas inte av dess tillämpning].
- (22) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet (nr 22) om Danmarks ställning, fogat till fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv och är därför inte bundet av det och omfattas inte av dess tillämpning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1 *Syfte och tillämpningsområde*

1. I detta direktiv fastställs minimiregler för straffrättsliga påföljder för de allvarligaste fallen av marknadsmissbruk, nämligen insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan.
2. Detta direktiv gäller inte handel med egna aktier i återköpsprogram eller för att stabilisera ett finansiellt instrument om sådan handel utförs i enlighet med artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr ... om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan, eller transaktioner, order eller beteende utförda inom ramen för förvaltning av penningpolitik, offentlig skuld, samt verksamhet som rör utsläppsrätter som del av unionens klimatpolitik i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr ... om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan.
3. Detta direktiv ska också gälla beteenden eller transaktioner, inklusive bud vid auktionering av utsläppsrätter eller andra auktionerade produkter baserade på sådana i enlighet med kommissionens förordning nr 1031/2010. Alla bestämmelser i detta direktiv som rör handelsorder ska gälla bud som lämnats in vid en auktion.¹⁶

Artikel 2 *Definitioner*

I detta direktiv avses med:

1. *finansiellt instrument*: sådana instrument som avses i led 8 i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr ... om marknader för finansiella instrument,

¹⁶ Kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 av den 12 november 2010 om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionering av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen, EUT L 302, 18.11.2010, s. 1.

2. *insiderinformation*: sådan information som avses i artikel 6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr ... om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan.

Artikel 3 *Insiderhandel*

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att följande beteenden utgör ett brott om de sker med avsikt:

- (a) Att någon som förfogar över insiderinformation använder den informationen för att förvärva eller avyttra de finansiella instrument som information gäller, för egen eller annans räkning. Detta omfattar även att använda insiderinformation för att avbryta eller ändra en order som rör ett finansiellt instrument som informationen gäller, om ordern lades innan personen fick tillgång till insiderinformationen.
- (b) Att röja insiderinformation till annan person, utom i fall då röjandet sker som ett normalt led i fullgörande av tjänst eller verksamhet.

Artikel 4 *Otillbörlig marknadspåverkan*

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att följande beteende utgör ett brott om de sker med avsikt:

- (a) Att ge falska eller vilseledande signaler i fråga om tillgång, efterfrågan eller pris på ett finansiellt instrument eller ett relaterat spotavtal avseende råvaror.
- (b) Att låsa fast priset på ett eller flera finansiella instrument eller ett relaterat spotavtal avseende råvaror på en onormal eller konstlad nivå.
- (c) Att utföra en transaktion, utfärda en handelsorder, eller någon annan aktivitet på finansiella marknader som påverkar priset på ett eller flera finansiella instrument eller relaterade spotavtal avseende råvaror, där falska förespeglingar eller andra slag av vilseledande eller manipulationer utnyttjas.
- (d) Att sprida information som ger falska eller vilseledande signaler i fråga om finansiella instrument eller relaterade spotavtal avseende råvaror i de fall dessa personer direkt eller indirekt erhåller fördel eller vinning genom att sprida informationen i fråga.

Artikel 5 *Anstiftan, medhjälp och försök*

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder så att anstiftan, medhjälp och försök till de brott som avses i artiklarna 3 och 4 är straffbara handlingar.
2. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder så att försök att begå något av de brott som avses i artiklarna 3 a och 4 a–c är straffbara handlingar.

Artikel 6
Straffrättsliga påföljder

Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att de brott som avses i artiklarna 3–5 beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder.

Artikel 7
Juridiska personers ansvar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar för sådana brott som avses i artiklarna 3–5 och som begåtts till förmån för dessa juridiska personer av en person som agerat antingen enskilt eller som en del av den juridiska personens organisation och som har en ledande ställning inom den juridiska personens organisation grundad på
 - (a) befogenhet att företräda den juridiska personen,
 - (b) befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller
 - (c) befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.
2. Medlemsstaterna ska också se till att juridiska personer kan ställas till ansvar när brister i övervakning eller kontroll som ska utföras av en sådan person som avses i punkt 1 har gjort det möjligt för en person som är underställd den juridiska personen att till dennes förmån begå ett brott som avses i artiklarna 3–5.
3. Juridiska personers ansvar enligt punkterna 1 och 2 ska inte utesluta lagföring av fysiska personer som är gärningsmän vid, anstiftare av eller medhjälpare till de brott som avses i artiklarna 3–5.

Artikel 8
Påföljder för juridiska personer

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att juridiska personer som har ställts till ansvar i enlighet med artikel 7 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder.

Artikel 9
Rapport

Senast [fyra år efter ikraftträdandet efter detta direktiv] ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av direktivet och, om nödvändigt, om behovet av en översyn av det, framförallt om det är lämpligt att införa gemensamma minimiregler för typer och nivåer av straffrättsliga påföljder.

Kommissionens förslag ska, om det är lämpligt, åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 10
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast [24 månader efter den dag då detta direktiv träder i kraft] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med [24 månader efter den dag då detta direktiv träder i kraft] och under förutsättning att och på samma dag som Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr ... om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan träder i kraft.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

Artikel 11
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 12
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande